

Luonnon äänet muuttuvat eleettömäksi taiteeksi

Kaunis valomusiikkiteos

Toni Edelmannin valomusiikkiteos on kunnian- ja rakkaudenosoitus suomalaiselle luonnolle. Musiikki on varsin atonaalista, mutta voimakkaimmillaankin lyyristä.

Teoksen koloristis-naturalistinen ilme koostuu lukemattomista soinneista sekä taustakuvien ja valojen väleistä.

Improvisatorisen sointi- ja hälyfreskon maalailuun käytetään tarkkaan punniten ja jäsennell perinteisten instrumenttien lisäksi puusta, raudasta ja keramiikasta valmistettuja soittimia.

Satsiin kuuluu myös kelohongasta valmistettu miehenkorkuinen lyömäsoitin, kolmekymmentä sirkkelin terää, raudan kappaleita ja pehmeästi kilahtelevia saviastioita.

Teoksen neljä osaa kuvastavat vuoden aikoja, mutta yhtä hyvin niistä muodostuu myyttis-romanttinen sukellus metsään puun hengettäriä etsimään tai heittäytymisen kaiken luonnon ja olevaisen syliin, rakkauden ja lapsuuden muistojen pariin.

Ylöspano muistuttaa paljon

POP • JAZZ

Echoes From Finland — Toni Edelmannin neliosainen valomusiikkiteos Espoon Teatterin Revontulihallissa. Arto Piispanen, sormio, Carl-Johan Häggman ja Jan Noponen, lyömät, Sanna Salmenkallio, viulu, Ilari Edelmann, kisälli, Toni Edelmann, piano, Marja Merisalo, tanssi ja Tarja Ervasti, valosuunnittelu.

performanssia, jotain tribaalista ja salaperäistä rituaalia, jossa pohjoisten ainesten lisäksi saattaa nähdä vaikutteita ympäri maailmaa.

Ajatuksia herättävä luontoruno

Carl-Johan Häggman hakkasi Espoon Teatterissa kelohonkaa kuin japanilaiset karaterumpalit jättirumpujaan. Vaikutelma oli tehokkaan kotimainen siinä vaiheessa kun kapulat särkyivät ja säleet lensivät.

Marja Merisalon puun henger tanssi vähäeleisesti ja hypnoottisesti hieman intialaisten perinnetanssijoiden tapaan.

Näistä aineksista olisi voinut saada tekotaiteellista sillisalaattia tai kotikutoista kuvaelmaa, mutta hieman yllättäen näin ei käynyt.

Paria turhan pitkää melskejaksoa lukuun ottamatta kokonaisuus oli hienosti, jopa upeasti hallussa. Selkeää ja jäsentävää temaattista ainesta ei juuri kaivannut, koska sointimaailmojen rytmitus oli enimmäkseen onnistunutta ja soinnit sinällään hiveleviä.

Teoksen kaunein ja vaikuttavin tuokio oli epäilemättä tanssijakso, jossa soittajat kokoontuivat ympyrään ja loihtivat saviruukuista ja veden loiskeesta ajatonta, ikirauhaisasti kimmeltävää valohämyä.

Teoksen alkupuolella Edelmann lausui kohottavan ja ajatuksia herättävän luontorunon, josta muodostui onnistuneesti kokonaisuuden motto.

452111 JUKKA HAURU